

rede fra indeværende Skoleaars Begyndelse. Jeg siger det te, fordi det vil være af Betydning for disse Skolers rolige, støtte Arbejde i det Aar, som muligvis vil gaa, inden Staten overtager dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 1 af *Udvalget*, tiltraadte af *Undervisningsministeren* (se Tillæg B. Sp. 4398), vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 5127), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 af *samme*, tiltraadt af *samme*, vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 af *samme*, tiltraadt af *samme*, vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret, og § 4 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 5 af *samme*, tiltraadt af *samme*, vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret, og §§ 6—14 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6907).

Sagen sattes til Forhandling.

Stengaard-Kirkegaard: Da den højtærede Landbrugsminister for nylig fremsatte dette Lovforslag, udtalte han, at det

var paa et noget sent Tidspunkt, Lovforslaget blev fremsat, og deri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister. Jeg synes endogsaa, at Tidspunktet er saa sent, at man egentlig ikke med Føje kan vente, at Lovforslaget kan blive færdigt fra Rigsdagen i denne Samling. Endvidere sagde Ministeren, at han oprindelig havde ment at kunne vente med at fremsætte Lovforslaget til den ordinære Samling, men forskellige Forhold havde nødvendiggjort, at Lovforslaget fremkom nu. Den højtærede Minister henviste i saa Henseende til et Andragende fra Dyrslægeföreningen, hvori den bestemt krævede højere Takster for det Tilsyn, der skal føres med de Besætninger, som er befængte med saadanne smitsomme Sygdomme. En saadan Grund anser jeg ikke for tilstrækkelig. Selvfølgelig er det rigtigt nok, at de Takster, som er fastsatte i Loven af 1893, nu er for lave, men ikke desto mindre er det ubeføjet at komme til Rigsdagen og forlange, at den i Løbet af saadant noget som 3 Uger skal vedtage saa omfattende et Lovforslag som det foreliggende. Dernæst sagde Landbrugsministeren, at hvis vi fik Sønderjylland, vilde det ogsaa af den Grund være nødvendigt at forandre Loven. Det tror jeg heller ikke er rigtigt, thi det maa vistnok være let ad anden Vej, maaske administrativt, at faa dette Forhold ordnet.

Det forekommer mig at være umuligt at forlange, at Rigsdagen skal gøre Lovforslaget færdigt i Løbet af en 3 Ugers Tid, thi selv om de fleste Bestemmelser i Lovforslaget er overførte fra Loven af 1893, er der alligevel nogle nye Bestemmelser, som gør en Udvalgsbehandling nødvendig. Der staar f. Eks. i § 8, 7de Stykke, der handler om, hvorledes der skal forholdes, hvis det offentlige gaar til Nedslagning af smitsomme Husdyr, at hvis det viser sig, at Dyret ikke var angrebet af nogen af de i nærværende Paragraf ommeldte Sygdomme, udbetales der Ejeren fuld Erstatning, i modsat Fald tilkommer der ham kun $\frac{4}{5}$ af den omtalte Sum. Jeg synes, det er fuldstændig forkert af det offentlige at forlange, at Ejeren skal tabe en Femtedel af Dyrenes Værdi, naar det offentlige anser det for nødvendigt at nedslaa en Besætning.

I § 12 findes en ganske ny Bestemmelse angaaende smitsom Kastning; denne Bestemmelse tror jeg ogsaa, det er nødvendigt at overveje og undersøge i et Udvalg. — Endvidere findes der i § 14 en ny Bestemmelse, der gaar ud paa at kræve, at Dyr, som skal gaa i fælles Græsgang, skal, forsaavidt Antallet